

ere tagne til Følge i det Omfang, som Omstændighederne have tilladt.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 177).

Sagen sattes under Forhandling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Ved Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin er der stillet et Beløb af 100,000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Understøttelse for de Kreaturejere, der maatte ønske at benytte Tuberkulin som diagnostisk Middel ved Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg. Dette Beløb opføres regelmæssig aarligt paa Finanslovsforslagene og vedtages af Rigsdagen, altsaa i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse, der har fikseret et saadant Beløb. Imidlertid viser Erfaringen, at dette ikke nær bliver forbrugt, og Hensigten med nærværende Lovforslag er derfor at bringe Bevilling og Forbrug i Overensstemmelse med hinanden. Det sker ved Bestemmelsen i § 1, at Landbrugsministeren bemyndiges til i det omtalte Øjemed af Statskassens Midler at anvende et Beløb af indtil 100,000 Kr. Naar denne Bestemmelse faar Lovskraft, vil Resultatet være, at den paagældende Post paa Finansloven vil udvise et kalkulatorisk Beløb, der selvfølgelig vil blive fastsat paa samme Maade, som man sædvanligvis fastsætter kalkulatoriske Beløb, nemlig paa Grundlag af Gennemsnittet af foregaaende Aars faktiske Udgift. I nærværende Tilfælde vil der blive Tale om 25—30,000 Kr. i Stedet for 100,000 Kr. Det er ingen Realitet, men en Førmalitet, kan man sige; paa den anden Side synes jeg, man maa er-

kende, som det ogsaa fra alle Sider i Folketinget er erkendt, at der ingen Anledning er til at lade Landbrugsministeriets Budget slæbe paa en Udgiftspost paa 100,000 Kr., naar den faktisk kun er 25,000 Kr. Det er det, som tilsigtes ved Forslagets § 1.

Hvad der tilsigtes ved § 2, er mindre i Omfang, men dybere i Realitet, idet det drejer sig om en virkelig Besparelse, jeg kan ikke sige nøjagtig hvor stor, men det vil vel være en 3—4,000 Kr. aarlig, som indvindes ved, at Kreaturimportørerne selv skulle afholde de Udgifter, der ere forbundne med Undersøgelsen i Karantænerne. Da ogsaa denne Bestemmelse har fundet Tilslutning i det høje Folketing, tør jeg formentlig haabe, at det høje Landsting vil slutte sig til den.

Dette er i Korthed Forslagets Indhold; jeg tillader mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme, for at det kan blive muligt allerede paa det Finanslovsforlag, som for Tiden er til Behandling i Folketinget, at indføje en Ændring af den paagældende Konto i Overensstemmelse med den, som det forventes, ændrede Lov.

Døcker: Det foreliggende Lovforslag kan jeg fuldt ud give min Tilslutning. Som den højtærede Minister udviklede, er den første Paragraf egentlig nærmest af formel Betydning, men jeg skal her tillade mig at bemærke, at den af den højtærede Minister i Folketinget oprindelig forelagte Form efter min Mening var nok saa heldig, idet den nok saa godt dækkede det, som er Meningen. Lovforslaget gik den Gang ud paa at indskrænke Beløbet til 30,000 Kr., hvilket var mere end Gennemsnittet af, hvad Forbruget har været de fem sidste Aar, medens det nu altsaa er foreslaaet at benytte Udtrykket „indtil 100,000 Kr.“ i Stedet for som tidligere at fikserer Summen til 100,000 Kr. Jeg vilde som sagt have foretrukket den oprindelig foreslaaede Form, idet det vilde have bragt Budget og Regnskab nærmere til hinanden.

Hvad § 2 angaar, forekommer det mig at være ganske rimeligt, at Importørerne af Kreaturer udenlands fra bære de med Tuberkulinprøven forbundne Udgifter. Det er jo Tillægsdyr, forholdsvis ret kostbare Dyr, det drejer sig om, en Indførsel, der ikke sker i stort Omfang, og Bestemmelsen er et Led i de Bestræbelser, som i den senere Tid ere fremme for at ophæve for Statskassen saadanne Udgifter, som med Rette og fornøftigvis bør bæres af de in-